

УДК 338.482:3

Халабура К.К.¹, Повзло О.М.²

¹ студ.гр.МТЕ-211 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФСЬКА ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ТУРИЗМУ

Філософська практика туризму апріорі існувала у людській думці ще тоді у ті часи коли люди були ще дуже дикі і ходили на полювання у тому у чому мати народила. Людина завжди тягнулася, тягнеться і буде тягнутися за

невідомим, за тим про що вона не знає але уявляє собі. Що ж там за пагорбом, яка земля, що там коїться, які тварини там мешкають, що ж за рослинність там є, які люди проживають на тій території ? А може вони взагалі набагато розвиненіші за нас, може вони навчать мене іншому способу полювання чи покажуть мені якусь нову зброю чи інструмент для якогось ремесла? Тобто туризм був ще у стародавні часи. Він був не такий як зараз, але дуже схожий за змістом. Люди їхали через моря та океани, через ліси та пустелі через ворожі країни для того, щоб відкрити нову землю для своєї родини або країни, вчитися різним наукам, робити паломництво. Багато їхало в інші країни як носії знань, щоб передати їх іншому народові. Так зароджувалась філософська думка про туризм тих дивних часів коли люди не мали ні мапи, ні способів навігації, та навіть відомих шляхів якими буде безпечніше подорожувати. Але щось підштовхувало людину йти туди, якась невідома сила рушала людьми, людина мусила вірити у щось таке дуже цікаве й корисне, що є за територією його країни. Вона йшла майже не знаючи нічого що було там, на тій здавалося такій невідомій небезпечній території. Людина, зі страхом у серці, сподівалася знайти там рай на землі, якась вища сила, дивовижність невідомого, кликали його туди. І в цьому історичному процесі, зростання фізичних і інтелектуальних людських сил важливо підкреслити, що мотиви у цих людей-першопроходців були різні, але мета одна відкрити занавісок невідомості, та відкрити цій, інший, цікавий і різноманітний світ і обов'язково розповісти про нього своєї родини. Потім, з часом, подорожі, змінилися подорожами до теплих країн на відпочинок біля моря, або просто поїздкою за кордон для відкриття нового світу для себе. Люди продовжують їздити до інших країн на навчання, або як колись подорожували купці з «діловими подорожами» тепер – подорожують бізнесмени, політики, актори. І зараз, як колись були великі переселення народів, переселяються люди у інші ліпші країни. Тобто, нічого не стоїть на місці, усе рухається та переплетється, час та історія, луна та сонце, наука і технології, а також людина та простір. І тому, сьогодні філософія практики туризму водночас виступає як одна з найкрупніших і найдинамічніших галузей світу, як різноманітна соціальна служба, що надає творче задоволення сотням мільйонів людей. І тому, філософська теорія туризму розглядає практику туризму як своєрідний спосіб життя, привабливе хобі, засіб одержання насолоди від радощів життя.